

عنوان مقاله:

نگاهی روایت شناسانه به داستان جمشید در شاهنامه

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی متن‌پژوهی ادبی نگاهی تازه به متون حماسی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

ذکویه رشیدآبادی - دکترای زبان و ادبیات فارسی، مدرس دانشگاه پردیس نسیمیه تهران، تهران، ایران

جواد کبوتری - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد دهدشت، دانشگاه آزاد اسلامی، دهدشت، ایران

معصومه روحانی فرد - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد نکا، دانشگاه آزاد اسلامی، نکا، ایران

حسین آریان - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد زنجان، دانشگاه آزاد اسلامی، زنجان، ایران

خلاصه مقاله:

در این جستار، داستان جمشید در شاهنامه بر اساس دیدگاه روایت شناسانه تحلیل شده است و سعی شده که کنش گفتمانی و مربع معنایی آن بر اساس نظریه گرماس بررسی شود؛ زیرا مطالعه ساختار و فرم روایت ها، به ما امکان می دهد تا به معنای جدیدی از یک اثر ادبی دست یابیم. این پژوهش به شیوه کتابخانه ای و بر مبنای توصیف و تحلیل انجام شده و هدف از انجام آن واکاوی کنش گفتمانی و مربع معنایی حاکم بر داستان جمشید در شاهنامه بر مبنای الگوی گرماس است تا بتوان بدین طریق به میزان ساختاری و روایی بودن این داستان و انطباق این اثر با نظریه گرماس پی برد. در این پژوهش داستان جمشید در شاهنامه از دیدگاه روایت شناسانه و بر اساس نظریه گرماس بررسی و تحلیل شد. در نهایت می توان گفت داستان جمشید در شاهنامه، در قالب نظریه ساختارگرایانه و معناشناسانه گرماس قابل بررسی و تحلیل است.

کلمات کلیدی:

روایت شناسی، داستان جمشید، شاهنامه، گرماس، مربع معنایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/978365>

